

Voor Vivavox

Die jongelui bij Vivavox  
zijn in hun zang wat orthodox:  
ze zingen, soms met elegance,  
alleen maar uit de Renaissance.

Het was ook wel weer een jaartje  
voor het Frienser allegaartje.  
Schrik over de meest spontane  
en ook nog jongste der sopranen!  
Gelukkig is ze weer terug  
al was het niet echt vliegensvlug.  
Ze zingt weer hoog en meestal olijk,  
dat maakt een oude sint wel vrolijk.

In februari, was de mening,  
behoeft het koor wel weer wat training.  
Dus werd een dame ingevlogen  
ter verbetering van het zangvermogen.  
Zuinig en met rioolpijp-beelden  
vertelde ze wat er aan scheelde.  
Later mocht men weer naar buiten  
waar je vogels hoorde fluiten.

's Zomers was er een concert,  
soms in- maar ook wel extravert,  
met een verhaal over de oorlog  
van tachtig jaar, in Boksum ook nog.  
En iets met brillen en met bassen  
om Valerius er door te jassen.  
Vertellen is een vak, dat bleek.  
In maart maar weer met eigen kweek.

Verder stond het koor te galmen  
tussen een overdaad aan psalmen  
der Korenbond en in de kerk  
waar plots een onbehouwen vlerk  
riep over erg misplaatste fietsen  
die hij dreigde aan zijn mes te spietsen.  
Het koor was even niet meer hoorbaar  
maar Alie stond daar onverstoorbaar.

Die dirigent is een verhaal apart  
dat echt elke verbeelding tart.  
Zij doet met gymnastiek en bubbelen  
aan onverklaarbaar basverdubbelen!  
Haar koor is wel weer winterklaar,  
meer dan de kerk ja, dat is waar.  
Weg met de geesten van Jan Salie,  
zij zingen mooier dankzij Alie!

En ach, hoezo nou orthodox?  
Met website, links en e-mailbox  
Bourgondisch zingen. Moet toch lukken  
met zoveel bassen en fraaie stukken?  
Het koor oud? Ach, wat zal ik zeggen,  
misschien de grenzen wat verleggen.  
Want voor nachtegaal en bard  
blijft Vivavox toch young@heart.

Friens,

Fint en Fiet